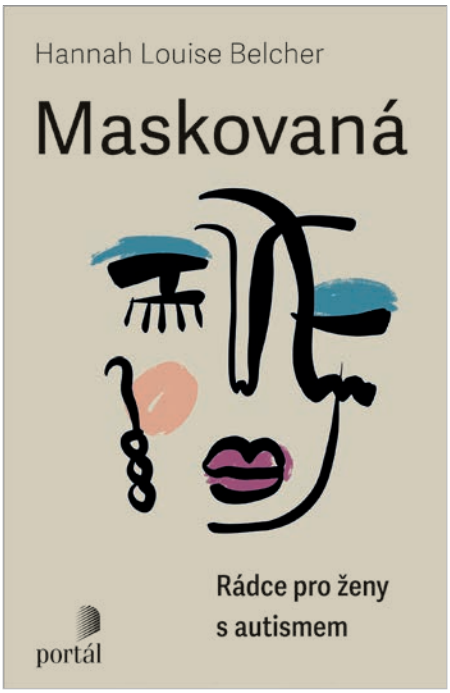

VĚCI. DĚJINY ŽEN VE STOVCE PŘEDMĚTŮ

Annabelle Hirsch
Host

Co mají společného skleněné dildo ze šestnáctého století, korzet z kovu a psací stroj? Patřily ženám nebo byly vynalezeny pro ženskou práci. Autorka hned v úvodu prozrazuje svou intenci: nechtěla psát další poučnou historii tisíce let útlaku žen, čarodějnických procesů ani feminismu. Spíš se probírat paletou objektů, které doprovázely ženy při výchově dětí, tkaní, hře, sexu, ale i astronomickém výzkumu nebo dobrodružném cestování v dobách, kdy měly zůstat „přikované" v kuchyni. Stejně jako když se potají vkrademe k babičce na půdu a otevíráme zaprášené bedny se starými artefakty, fascinovaně je vytahujeme na světlo – a jen sníme o tom, kdo je asi v minulosti bral do ruky, jaký k nim měl vztah, proč stálo za to je uchovat. Takové dotýkání zažívám i při čtení *Věcí* – když nahlížím na intimní předmět patřící Hannah Arendt, Kim Kardashian nebo neznámé středověké pradleně, cítím podobné lechtání v žaludku. A který předmět se mě dotkl nejvíc? Hned ten první: zhojená stehenní kost. Když si kost zlomí zvíře, uhyne. Když se to stane člověku, většinou se o něho postará jiný člověk, často žena. Právě ženy stály za tímto láskyplným činem u první definice lidství: schopnosti péče o druhé.

MASKOVANÁ: RÁDCE PRO ŽENY S AUTISMEM

Hannah Louise Belcher
Portál

Přiznejme si to všichni: o ženském autismu se toho pořád ví žalostně málo. Napravit se to snaží ve čtivé nové knize Hannah Louise Belcher, která je sama autistka a zároveň doktorka psychologie. Nenabízí čtenářstvu jen nahlédnutí do příčin maskování autistické diagnózy a sdílení vlastní klikaté cesty k pochopení odlišného fungování svého mozku. Slovo „rádce" v titulu možná evokuje jakousi zjednodušenou formu informací ve stylu časopiseckých rad. Opak je pravdou. Autorka sepsané informace, přehledné tabulky a cvičení, která můžou pomoct se v problematice maskování zorientovat a ulevit vnitřnímu napětí neurodivergentních žen, podkládá výzkumy, zkušenostmi s KBT a DBT terapií, ale i soucitnou laskavostí známou z mindfulness. Belcher rozlišuje mezi přirozeným přizpůsobením se společnosti a nápodobou, skrze něž „neurotypici" posilují vztahy, a autistickou kamufláží, jež vzniká jako strategie přežití a jedince kognitivně vyčerpává a přináší mu do života nadměrný stres i strach z odhalení. Knihu doporučuju zvlášť terapeutkám a terapeutům, před nimiž možná také usedá maskovaná žena s autismem schovaným za deprese a úzkosti. Možná se tato žena potřebuje vydat na cestu vstříc větší autenticitě. ⬣

Připravila Jitka Holasová.